

Î N C H E I E R E

21 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Valentinei Sîrghii și al lui Vitalii Sîrghii, avocatul Tatiana Guțu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr. 12 împotriva Valentinei Sîrghii, lui Vitalii Sîrghii, Veaceslav Sîrghii și Andrei Sîrghii, intervenienți accesorii Societatea pe acțiuni „Termocom” în procedura falimentului și Agenția pentru protecția consumatorilor din Republica Moldova cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 28 mai 2014, ÎMGFL nr. 12 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Sîrghii, lui Vitalii Sîrghii, Veaceslav Sîrghii și Andrei Sîrghii, intervenient accesoriu SA „Termocom” în procedura falimentului cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 12 pe numele pîrîților, SA „Termocom” în procedura falimentului a livrat energie termică.

Sustine că, pîrîții nu au achitat serviciile prestate, iar datoria formată la data de 01 martie 2014 constituie 2960,93 de lei pentru energia termică, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Solicită încasarea în mod solidar de la pîrîți a datoriei pentru energia termică consumată în sumă de 2960,93 lei și a taxei de stat în sumă de 270 lei.

La 18 august 2014, Valentina Sîrghii a depus o cerere, prin care a solicitat atragerea în proces a Agenției pentru protecția consumatorilor din Republica Moldova în calitate de intervenient accesoriu de partea pîrîților.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 octombrie 2014 s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pîrîților Agenția pentru protecția consumatorilor din Republica Moldova.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 decembrie 2014 s-a admis acțiunea parțial și s-au încasat în mod solidar de la Vitalii Sîrghii, Valentina Sîrghii, Veaceslav Sîrghii și Andrei Sîrghii în beneficiul ÎMGFL nr. 12 datoria

pentru serviciile comunale la data de 01 martie 2014 în sumă de 2263,93 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei. În rest s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, Hotărîrea Guvernului RM nr. 707 cu privire la unele măsuri de eficientizare a funcționării sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică a fost adoptată la 20 septembrie 2011 și, respectiv, de la această dată urmau să fie efectuate calculele, dar nu începînd cu anul 2001. Totodată, pe parcursul acestor ani, pîrîții nu au efectuat achitări la capitolul dat, fiind aplicabil în acest caz și termenul de prescripție, la care ultimii au făcut trimitere.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Vitalie Sîrghii, Valentina Sîrghii și reprezentantul acestora, avocatul Tatiana Guțu și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 10 noiembrie 2015, reprezentantul Valentinei Sîrghii și al lui Vitalii Sîrghii, avocatul Tatiana Guțu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea acțiunii, cu încasarea în mod solidar de la ÎMGFL nr. 12 și SA „Termocom” în procedura falimentului a taxei de stat pentru depunerea cererii de recurs în sumă de 1075 lei.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sînt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și au apreciat arbitrat probele.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurențelor a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de reprezentantul Valentinei Sîrghii și al lui Vitalii Sîrghii, avocatul Tatiana Guțu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele judecătorești nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și au apreciat arbitrat probele nu pot fi reținute, deoarece în speță au fost aplicate elocvent normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil. Completul Colegiului notează că, instanțele de judecată se bucură de o marjă de apreciere a mijloacelor de probă, ultimele neavând o forță juridică prestabilită, iar la adoptarea hotărîrii judecătorești, acestea urmează a fi apreciate în baza principiului întimei convingeri și liberei aprecieri a probelor.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul Valentinei Sîrghii și al lui Vitalii Sîrghii, avocatul Tatiana Guțu nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Valentinei Sîrghii și al lui Vitalii Sîrghii, avocatul Tatiana Guțu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Valentinei Sîrghii și al lui Vitalii Sîrghii, avocatul Tatiana Guțu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari